

HERBERG DE BOSRAND

Blijspel in twee bedrijven

door

RAYMOND KARSTENS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HERBERG DE BOSRAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RAYMOND KARSTENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2014 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

EVERT - man middelbare leeftijd professor en uitvinder leren jas met motorbril rijdt solex

ANNIE - vrouw middelbare leeftijd, man heet Loek en ze is de dominante zus van Marie

MARIE - jongere zus van Annie, onderdanig naar haar zus en haar man, goedgevolg

BARRY - bijdehand automonteur

HARRY - hulpje van Barry, niet al te snugger en slecht in gezegdes (kan afhankelijk beschikbare spelers ook een vrouw zijn)

WAARD - oudere man, bazig en vervelend

JOLIEN - jongere vrouw, tikkie uitdagend gekleed, doet onder andere de bediening

BROEDER - oudere gezette man in habijt , voormalig Rechercheur laat zijn roeping gevonden

ALFONS - sportieve man, beetje soft. heeft Tine via datingsite gevonden.

TINE - kent Alfons via datingsite fietsvakantie een idee van haar schoonzoon

TANTE PIETJE - dubbelrol voor Tine, volks type moeder van Barry

DECOR:

Begin: Voor het doek opstelling open groene achterwand een bankje en ANWB paddenstoel, er komen twee wandelaars (liefst nordick walkers) aan die gaan zitten en lunchen.

Opstelling 1: dorpsplein met sokkel standbeeld in het midden, rechts garagebedrijf, achter woonhuis, links dorpscafé, tussen woonhuis en garage kan je het plein op

Opstelling 2: interieur herberg bar stoeltjes e.d.

Of dubbele opstelling met links interieur herberg binnen en rechts plein achterplan garage rechts grote voet sokkel daarachter opkomst

EERSTE BEDRIJF

Marie en Annie op zijkant zaal of achter beetje mopperen als ze bij voorzijde toneel zijn.

Annie: Laat mij dan maar eens even kijken op de paddenstoel van Paulus de boskabouter.

Marie: Maar ik heb mijn wandelkaart bij me?

Annie: Daarom juist, zus. Nou volgens de ANWB moeten we die kant uit. (*wijst met stok*) En wat zegt je wandelkaart daarvan? Marie: Wacht even, ik moet hem even pakken. (*rommelt wat*) Annie: Ik geef je kerel niet snel gelijk, maar als het op vakantie in Frankrijk ook zolang duurt voordat je de kaart te pakken hebt, nou dan is die afslag op de snelweg allang voorbij. Kijk, onze Truus zegt dan, (*Belgisch accent*) allé keert om indien mogelijk, ge moest voor het frietkot links aanhouden.

Marie: Oh, vast wel makkelijk zo'n tomtom. (*houd kaart verkeerd om*) kijk! Ik heb de kaart al.

Annie: Al, is niet echt van toepassing zus en waar moeten volgens jouw kaart dan heen?

Marie: (*kijkt aandachtig*) Ehh, die kant uit. (*wijst naar richting waar ze vandaan komen*)

Annie: Goed idee. (*Marie glimt*) Maar was je wat vergeten mee te nemen van onze bed en breakfast.

Marie: (*voelt aan rugzak en kijkt naar kleding*) Nee, hoezo.

Annie: Daar komen we net vandaan, dat korte termijn geheugen van je mag wel eens een update krijgen.

Marie: Daar mag je geen grapjes over maken, onze vader.

Annie: Die in de hemel zijt. (*allebei kruisje*)

Marie: Die had ook vreselijk last van zijn geheugen op het eind.

Annie: Zeker, alleen de ouwe klare, die wist hij altijd te vinden.

Marie: Daar had hij dan ook een neus voor.

Annie: Nee, dat kwam van de goedkope rode wijn.

Marie: Je hebt het wel over onze vader.

Annie: Als hij het er niet mee eens zou zijn dan geeft hij wel een teken. (*wijst naar kaart*) Je houd hem op zijn kop slimmerik, daarom wijs je de verkeerde kant op

Marie: Ohh wat dom van me (*draait kaart om*), hé kijk er is ook een binnendoor weggetje over de heide en langs een meertje, er staat alleen wat bij ... zie legende ... wat is dat nou weer een legende op de hei dat is iets van vroeger.

Annie: Er zal wel legenda staan zus, ben je je leesbril vergeten? Oh

nee, die zit bovenop je bolletje. Kijk eens aan de zijkant van de kaart.

Marie: Oké, ... even kijken ... ja hier staat het, niet in het broedseizoen van 1 april tot 1 juli.

Annie: Komt mooi uit, dat broeden doe we allang niet meer, wat jij Marie.

Marie: Das niet voor ons, maar voor de vogeltjes.

Annie: Je meent het, echt? Leg die stokken maar even weg, voor dat je er iemand mee bezeert, we gaan hier lunchen. *(gaat uitgebreid zitten)*

Marie: Dat is eigenlijk wel een goed idee. *(krijgt ook een hoekje van de bank)*

Annie: Eens kijken wat mijn Jerommeke vanochtend voor lekkers op mijn bammetjes gestopt heeft.

Marie: Wat zeg je?

Annie: Eens kijken wat Jerommeke vanochtend voor lekkers heeft klaargemaakt.

Marie: Verstond ik het toch goed.

Annie: Vind je het gek dat mijn mannetje me broodjes smeert, of zo?

Marie: Dat ook ja.

Annie: En wat nog meer?

Marie: Dat je hem Jerommeke noemt, hij heeft meer weg van Lambik als je hem dan toch met een stripfiguur wil vergelijken.

Annie: Nou ja!

Marie: *(enthousiast)* Jaah Lambik, .. of die enorme kerel met twee staartjes en die grote *(handen voor haar buik)*... dinges.

Annie: Marie !!

Marie: *(staat op)* Ja, je weet wel *(handen recht vooruit alsof ze iets groots vasthoud)* hoe heet dat ook alweer.

Annie: Ik heb echt geen idee.

Marie: *(stopt)* Je weet wel van Asterix en Obelix.

Annie: *(zucht)* Dan bedoel je zijn menhir en die draagt hij op zijn rug slimmerik.

Marie: Ohh. *(gaat weer zitten)*

Annie: *(maakt pakketje open)* Lekker, gebakken ei!

Marie: Zo zo *(pakt ook een pakketje)*

Annie: Wat heeft jou kerel gemaakt? *(haalt ook flesje perrier tevoorschijn)*

Marie: Ik weet het niet, ik vroeg gisteravond of hij mijn brood wilde smeren omdat jou Loek dat ook altijd doet. Toen ik in bed lag hoorde ik hem wel druk bezig in de keuken.

Annie: Vond hij het niet gek om je brood te smeren? Hij is toch niet

van dat moderne gedoe?

Marie: Daar was ik ook een beetje bang voor, maar het viel nogal mee. Ik heb hem zelfs nog horen lachen (*pakt thermosfles*)

Annie: Dat valt me dan mee, ik bedoel, hij kan nogal opvliegend zijn.

Marie: Nou ja, hij heeft een zuidelijk temperament.

Annie: Dan heeft je schoonmoeder vast een slippertje gemaakt met een Italiaan, want je schoonpa heeft geen greintje zuidelijk bloed.

Marie: Kom op zeg, het zijn wel mijn schoonouders. (*kijkt in pakketje*)

Annie: Ik hou er al over op. (*neemt hap. Marie kijkt stil in pakketje. Annie kijkt opzij*) Wat heb jij?

Marie: Kip.

Annie: Salade of gerookt?

Marie: Afgekloven (*houd botje omhoog*)

Annie: (*lacht even maar herpakt zich bij sippe gezicht van Marie*) Wat een lamzak!

Marie: Daarom had hij zoveel schik gisteravond.

Annie: Wat heb je voor drinken meegekregen?

Marie: Na die botjes hou ik me hart vast. (*opent thermosfles*)

Annie: Laat mij maar even. (*ruikt aan fles*) Ik ruik niks geks en het ziet er ook gewoon helder uit, gewoon water denk ik.

Marie: Dat valt dan weer mee. (*pakt thermosfles terug*) Ik heb ook wel dorst. (*schenkt in beker en drinkt helemaal leeg*)

Annie: Zie je nou, niks aan het handje. (*Marie schenkt rest van de thermosfles in glas met klein nepvisje o.i.d.*) Gatver!

Annie: Wat een misselijke streek, hier neem snel een slokje van mijn drinken.

Marie: (*slokje*) Dank je.

Annie: En ik deel ook mijn krentenbollen met je.

Marie: Dat hoeft niet hoor!

Annie: Ben je gek, waar zijn zussen anders voor?

Marie: (*beetje ongemakkelijk*) Ja, ehh, volgens de kaart is er even verderop een dorpje met zo'n bestektekentje. Wacht even, ik kijk even op de legenda.

Annie: Dat heb je snel door, daar kijk ik van op.

Marie: Herberg..de Bosrand

Annie: Dan eten we eerst mijn lunchpakketje op en nemen we nog een soepje of zo in die herberg.

Marie: Zeker weten? Anders eet ik daar wel wat hoor.

Annie: Tuurlijk meid (*geeft broodje*), mannen.

Marie: Die van jou heeft anders een heerlijke lunch gemaakt.

Annie: maar je weet nog niet alles. Eerst eten en als we weer onderweg zijn zal ik je op de hoogte brengen van de laatste

ontwikkelingen *(geeft brood en neemt een grote hap)*

Marie: Dat klinkt spannend. *(Annie knikt instemmend. Dames eten hun broodje en van achter de zaal klinkt een geluid van een solex. Aan het begin van de zaal gaat de solex "kapot" en rolt uit tot halverwege)*

Evert: *(stapt van zijn solex)* Warempel, hoe is het mogelijk. Is nochtans het moment aangebroken om mijn grote slag te slaan en dan schei je ermee uit. Ik bedoelde het echt niet verkeerd Luzie. Nee werkelijk, maar ja, je bent toch zeker de jongste niet meer. *(loopt verder richting podium)*

Annie: Daar heb ik nou zo'n hekel aan.

Marie: Aan mensen met een solex? ik vind dat wel nostalgisch, doet me denken aan vader, die..

Annie: Nee, dat bedoel ik helemaal niet, aan mensen met zo'n oortje aan hun mobiel. En dan op luide toon een gesprek gaan voeren, net als dat volk dat in de supermarkt bij het afrekenen gewoon doorgaat met hun telefoongesprek.

Evert: *(tegen zijn solex)* Nee echt maar je snapt toch ook wel dat als ik deze transactie tot een goed eind breng ik in een keer uit de geldzorgen ben. Dan zie ik mij genoodzaakt om op zoek te gaan naar een jonger modelletje, maar dat heeft niks met jou te maken.

Annie: Hoor hem, zonder geld is die Luzie goed genoeg, maar als meneer doekoes heeft wordt ze per direct ingeruild voor een jonger model.

Marie: Doe .. koe wat is dat nou weer, een soort hobby koe of zo?

Annie: Nee schat, doekoe is geld in het Surinaams, dat zegt de jeugd tegenwoordig.

Marie: Nooit van gehoord!

Annie: Doekoe, mi gudu, brasa, je weet wel.

Marie: Nee, niet echt.

Evert: *(loopt laatste stukje naar podium)* Kijk eens aan, wandelaars, die hebben vast een kaart zodat ik kan zien of het nog ver is naar de civilisatie. *(pakt kist van zijn solex en roept)* Gegroet dames, fijn aan de wandel op deze wonderschone dag.

Annie: *(naar Marie)* Och gut een charmeur, pas maar op die heeft wat nodig.

Marie: Ik vind het wel een aardige man.

Annie: Wacht maar, ik zal dat varkentje wel even wassen. *(Evert is op podium bij de dames aangekomen en zet pakket neer)* Nogmaals een goedendag, schone dames.

Marie: *(glimlacht en verlegen)* Ohh schone dames.

Annie: *(elleboog)* Die uitlaatgassen van je solex hebben duidelijk je

verstand aangetast en je blik vertroebeld.

Marie: Die man doet alleen maar vriendelijk.

Annie: Eerst slijmen en dan toeslaan, wacht maar af.

Evert: Ik wil jullie inderdaad om een gunst vragen.

Annie: Zie je wel.

Evert: Ik zag al van ver dat jullie getrainde wandelaars zijn met een uitstekende uitrusting mag ik wel zeggen. Dus hebben jullie ongetwijfeld.

Annie: Geen dure camera of gps ontvanger, pech voor je we hebben alleen een ouderwetse kaart, jammer joh.

Evert: Geenzins waar ziet u me vooraan? Laat ik me even voorstellen, dat haalt wellicht de kou wat uit de lucht.

Marie: Heb jij het koud Annie ?

Annie: *(negeert Marie)* Ik ben Annie, zij is Marie en jij bent?

Evert: Evert van Hoogstraten, tot uw dienst. *(saluëert aan Annie en geeft Marie netjes een handkusje)*

Marie: *(verlegen)* Aangenaam kennis te...

Annie: Wat heb ik nou gezegd, afstand houden met dat soort.

Evert: Kunt u mijn soort al van een afstand herkennen dan wekt u mijn interesse, welk 'soort' heeft u exact in gedachten?

Annie: Ik zou zeggen van het slijmerige soort, een beetje slangachtig en...

Marie: *(elleboog Annie)* Die had je nog tegoed zus, ik luister vaak naar je maar nu ga je te ver. *(naar Evert)* Waar heeft u behoefte aan?

Evert: *(kijkt even gemeen naar Annie)* Nou feitelijk gaat mijn behoefte uit naar ... een adequate kaart van deze omgeving. Ik zoek een verblijfplaats nu mijn trouwe Luzie *(naar Annie)*, mijn solex dus, het plotseling heeft begeven. Ik denk dat ik Luzie maar achter laat, anders red ik het niet voor het donker.

Annie: Zo'n grote kerel is toch niet bang in het donker, toch?

Evert: Bang welnee, nachtblind dat wel.

Annie: Dan kan je die kist ook beter achterlaten, schiet je vast veel beter op, ik zou zeggen waar wacht je nog op?

Evert: In ieder geval niet op een uitnodiging om mee te lunchen.

Annie: Kan je inderdaad lang wachten.

Marie: Annie, wat zeg je nu?

Evert: Ach, ze wil je beschermen tegen onguere sujetten die een ogenschijnlijk onschuldig gesprekje wensen aan te knopen.

Marie: U lijkt me geen onguurig..ju dingetjes.

Annie: Dat bedoel ik dus, loopt zo in zeven sloten tegelijk.

Marie: *(kijkt op kaart)* Ik zie helemaal geen sloten, laat staan 7.

Annie: Laat hem nu die kaart maar zien, dan kan meneer op weg. En ik zeg, hoe eerder hoe beter.

Evert: Je reisgezelschap is overduidelijk met het verkeerde been uit bed gestapt, (*pakt kaart aan*) dank je wel, of heeft ze redenen voor deze stemming, problemen in het huwelijk wellicht?

Marie: Nee, zij niet, haar man heeft zelfs haar lunch gemaakt, die van mij trouwens ook hoor!

Evert: Dan hebben jullie het beide niet slecht getroffen, zou ik zeggen. (*kijkt ondertussen op kaart*)

Annie: Mijn broodjes zijn inderdaad heerlijk en een bronwatertje spoelt de boel wel weg, wat had jij ook alweer Marie.

Marie: Mijn man heeft zich vergist. (*Annie moet lachen*)

Evert: Vergist? Heeft hij zijn eigen lunch meegegeven?

Annie: Nee, de restjes van zijn avondeten, ze heeft zeg maar bot gevangen. (*lacht om eigen grap*)

Evert: De humor ontgaat me, laat eens kijken.

Marie: En dan ga jij me zeker ook uitlachen.

Evert: Zeer zeker niet!

Marie: (*twijfelt*) Oké (*laat botjes zien*)

Evert: Dat brengt mij op een idee, één moment, dan prepareer ik onderwijl mijn toestel.

Marie: Ik wil niet dat je er foto's van maakt of zo.

Evert: Een momentje geduld alsjeblieft, je trekt zeker niet aan het kortste eind.

Annie: Nee, maar aan de langste ook niet, dat lijkt me sterk.

Evert: (*naar Marie, zet ondertussen apparaat klaar*) Uw zus lijkt me nogal een dominante dame. Dat u daar vrijwillig mee gaat recreëren.

Marie: Ja kijk het is wel me zus, maar het is eigenlijk net zoals met me man, we kunnen niet zonder maar ook niet met elkaar.

Annie: Lukt het een beetje?

Evert: Geeft u de overblijfselen nu maar, daar weet ik wel raad mee. (*stopt botjes in toestel*)

Annie: Oh ik snap het al, het is een moderne afvalbak.

Evert: (*naar Marie*) Even de juiste instelling kiezen, een druk op de knop en voilà (*lichtflits en een knal of zoiets*) uit het apparaat komt een gerookte kip.

Evert: (*geeft gerookte kip aan Marie*) Er zaten helaas geen broodkruimels bij anders had mijn toestel er een broodje gerookte kip van gemaakt, alsjeblieft voor het lenen van de kaart. (*kist dicht*) Zo dan, nu ik mij vergewist heb van de kortste wandelroute ga ik terstond op pad. Mijn solex laat ik wel repatriëren. Dag dames.

(Evert af)

Marie: Soms praat ie net buitenlands, *(kijkt verbaasd naar de kip)* wat moet ik hier nou mee aan?

Annie *(pakt kip af)* Die ga je dus echt niet opeten.

Marie: Waarom niet, hij ruikt goed hoor.

Annie: Weet jij veel wat er in zit, kom op we gaan achter die man aan. Ik vertrouw hem voor geen cent maar het zou wel een handig apparaat zijn.

Marie: Maar hij heeft me een...

Annie: Kom mee, nu, voordat we hem uit het oog verliezen,

Marie: Hij gaat naar dat dorpje, dat zei hij toch.

Annie: En ik vertrouw hem voor geen cent, dat zei ik toch? *(trekt Marie mee, beide af)* Kom op we gaan en vergeet je stokken niet. *(Doek dicht, spullen eraf en door, plein kan al voorbereid zijn)*

EINDE EERSTE SCENE

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto